

वा० रा०

॥ ११९ ॥

रथादवरुह्य कथंपदैर्गतौ ॥ ९ ॥ अश्विनाविव मंदरं मंदरस्यकाण्यमात्रात्वनसादृश्यं ॥ १० ॥ ११ ॥ आसितादयोभावेनिष्ठांताः ॥ एतेन आसनादिव्यापारश्रवणेन ययातिरिव साधुषु ॥ स्वर्गात्पितृन्ययातिर्मासाधुषुपातयेतींद्रप्रार्थयित्वा यथासाधुषुपतितस्तद्वार्तयासुखजीवनोजातः एवंस्वर्गनुल्यासुत्रसंयोगाद्भूटस्य भवलक्षणसाधुसमागमासुत्रवार्ताश्रवणेन जीविष्यामीतिभावः ॥ १२ ॥ सज्जमानया स्खलंत्या बाष्पपरिवद्धया कंठगतबाष्पनिरुद्धया ॥ १३ ॥ हेमहाराज राघवो धर्ममेवानुपालयन् तत्पा

अ० कां०

सुकुमार्यातिपस्विन्यासुमंत्रसहसीतया ॥ राजपुत्रौकथंपदैरवरुह्यरथाद्गतौ ॥ ९ ॥ सिद्धार्थः खलुसूतत्वं येन दृष्टौ ममात्मजौ ॥ वनांतं प्रविशंतौतौ अश्विनाविवमंदरं ॥ १० ॥ किमुवाचवचोरामः किमुवाचचलक्ष्मणः ॥ सुमंत्रवनमासाद्य किमुवाचचमैथिली ॥ ११ ॥ आप्तितंशयितंभुक्तं सूतरामस्यकीर्तय ॥ जीविष्याम्यहमेतेनययातिरिवसाधुषु ॥ १२ ॥ इति सूतो नरेन्द्रेण चोदितः सज्जमानया ॥ उवाचवाचाराजानंसबाष्पपरिवद्धया ॥ १३ ॥ अब्रवीन्मेमहाराज धर्ममेवानुपालयन् ॥ अंजलिराघवः कृत्वा शिरसाभिप्रणम्य च ॥ १४ ॥ सूतमद्वचनात्तस्य तातस्य विदितात्मनः ॥ शिरसावंदनीयस्य वंद्यौ पादौ महात्मनः ॥ १५ ॥ सर्वमंतःपुरं वाच्यं सूतमद्वचनात्त्वया ॥ आरोग्यमविशेषेण यथार्हमभिवादनं ॥ १६ ॥ माता च मम कौसल्या कुशलं चाभिवादनं ॥ अप्रमादं च वक्तव्या ब्रूयाथ्वैनामिदं वचः ॥ १७ ॥ धर्मनित्यायथाकालमभ्यगारपराभव ॥ देवि देवस्य पादौ च देववत्परिपालय ॥ १८ ॥

लनाद्धेतोः अब्रवीद्वक्ष्यमाणं वचः

तदाह हेसूत मत्पतिनिधित्वेन राज्ञऽजलं कृत्वा तथैव शिरसान्वा विदितात्मनः लोके धर्मिष्ठत्वेन प्रसिद्धस्य शिरसावंदनयोग्यस्य राज्ञः पादौ मद्वचनाद्रामोऽभिवादयत इति उक्त्वा मत्पतिनिधित्वेन वंद्यौ ॥ १५ ॥ ततः सर्वमंतःपुरं त्वया मद्वचनात् रामो वः सर्वाऽविशेषेणारोग्यं पृच्छतीति वाच्यं ॥ यथार्हं यथायोग्यं तासां मदभिवादनं च वाच्यं ॥ १६ ॥ ततो मम माता कौसल्या मद्वचनात्कुशलं प्रणामं धर्मेऽप्रमादं च वक्तव्या किंचैनामिदं वक्ष्यमाणं विशिष्य ब्रूयाः ॥ किंतदित्याह धर्मेत्यादि ॥ १७ ॥ १८ ॥

॥ ११९ ॥